U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **T. B.**, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2018, č. j. CPR-23623-2/ČJ-2017-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 7. 2018, č. j. 53 A 5/2018 – 34,

takto:

I. Kasační stížnost se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání stěžovatelky a potvrdila rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, Odboru cizinecké policie ze dne 8. 6. 2017, č. j. KRPC-2057-66/ČJ-2017-020025 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

[2] Prvostupňovým rozhodnutím bylo stěžovatelce uloženo dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců), správní vyhoštění s dobou, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Naplnila důvody uvedené v § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pobytu cizinců, neboť vykonávala pracovní činnost bez povolení k zaměstnání, a to minimálně od 9. 12. 2016, kdy počala vykonávat sklizeň žampionů ve výrobní hale společnosti České houby a.s., do dne 4. 1. 2017.

[3] Současně s kasační stížností požádala o ustanovení zástupce soudem z řad advokátů. Návrh odůvodnila tím, že je nezaměstnaná, nepobírá žádné dávky státní sociální podpory ani pomoci v hmotné nouzi. Nemá žádné příjmy z hmotného a sociálního zabezpečení ani

z majetku, nevlastní movitý ani nemovitý majetek. Jediným zdrojem jejích příjmů je finanční podpora od přátel a naspořené úspory.

[4] Nejvyšší správní soud zaslal stěžovatelce výzvu ze dne 1. 8. 2018, č. j. 9 Azs 296/2018-26, k vyplnění *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech* ve lhůtě 15 dnů od doručení. Doručoval ji na adresu, kterou sama uvedla v kasační stížnosti jako adresu pro doručování: X. Dne 6. 8. 2018 však byla obálka vrácena soudu s poznámkou, že adresát nemá na dané adrese poštovní schránku. Soud proto písemnost vyvěsil na úřední desce soudu.

[5] Ze spisu bylo zjištěno, že stěžovatelka používala i adresu X (viz odvolání plné moci na č. l. 5), a proto se jí soud doručoval i na tuto adresu. Dne 13. 8. 2018 byla zásilka stěžovatelce na této adrese vhozena do domovní schránky.

[6] Stanovená lhůta uplynula, aniž by stěžovatelka na výzvu jakkoli reagovala.

[7] Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků. Přiznat účastníkovi osvobození od soudních poplatků zcela lze pouze výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, a toto rozhodnutí musí být odůvodněno.

[8] Je na účastníku samém, aby soudu dostatečně konkrétně popsal své osobní a majetkové poměry a současně aby projevil zákonem požadovanou aktivitu a předložil (pokud možno současně se žádostí o osvobození) doklady prokazující jeho nemajetnost. Nesplní-li tuto svou povinnost, soud výdělkové a majetkové možnosti sám z úřední povinnosti nezjišťuje (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50).

[9] Protože stěžovatelka shora uvedenou povinnost i přes výzvu soudu nesplnila, její žádost byla výrokem I. usnesení ze dne 6. 9. 2018, č. j. 9 Azs 296/2018-38 zamítnuta. Výrokem II. soud vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení daného usnesení předložila plnou moc advokáta nebo aby ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelka byla poučena o právních následcích nesplnění této výzvy.

[10] Dané usnesení bylo stěžovatelce doručováno na jí zvolenou adresu pro doručování. Protože při doručování písemnosti nebyla zastižena, bylo usnesení uloženo a připraveno k vyzvednutí dne 11. 9. 2018. Dne 26. 9. 2018 byla písemnost vrácena soudu s poznámkou, že adresát nemá na dané adrese poštovní schránku. Soud proto písemnost vyvěsil na úřední desce.

[11] Soud z opatrnosti stěžovatelce dané usnesení opět doručoval i na adresu X. Protože při doručování písemnosti nebyla zastižena, bylo usnesení uloženo a připraveno k vyzvednutí dne 11. 9. 2018. Po uplynutí úložní doby jí byla zásilka vhozena do domovní schránky.

[12] Usnesení ze dne 6. 9. 2018, č. j. 9 Azs 296/2018-38, bylo doručeno stěžovatelce dne 21. 9. 2018, lhůta pro předložení plné moci advokáta (či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání) uplynula dne 1. 10. 2018.

[13] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[14] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[15] Podle § 120 s. ř. s. není-li v ustanoveních dílů 1 a 2 stanoveno jinak, užijí se přiměřeně ustanovení části třetí hlavy I.

[16] Jelikož stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě nedoložila plnou moc advokáta pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, jakož i soudu neprokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, soud rozhodl tak, že kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, neboť není splněna podmínka řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn, pročež v řízení nelze pokračovat.

[17] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle nichž nemá žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. října 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu